

MIKEL
ANTZA

ametsak
ere
zain

Ametsak ere zain

MIKEL ANTZA

 Susa poesia

Liburu honen salneurria: 3 € + BEZ.

Ordainketa egiteko, edo liburu gehiago eskuratzeko:

<http://susa-literatura.com/ebook>

© 2015 Mikel Antza

© edizio honena: Susa

cc-by-sa Creative Commons Aitortu Partekatu

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.eu>

Lehen edizioa paperean: 2015eko apirila

Edizio hau: 2015eko apirila

Susa: 317 posta kutxa / 20800 Zarautz

Adoain Aita 92 / 31015 Iruñea

Zubitalde 21 / 48195 Larrabetzu

Telefona: 943 83 26 55

Elektroposta: susalit@armiarma.eus

Webgunea: <http://susa-literatura.eus>

Peruri

Harresia zulatzea ezinezkoa denean, askatasuna kanpotik helduko litzatekeen zerbait ez dela ohartu eta kartzelan bilatzen du presoak, non eta azken txokotan, norberaren baitan, eta lagunengan. Eta konturatzan da ez dela mentala bakarrik, askatasuna, hain eskas duen materia ukitu ere egin daitekeela. Eta hormek, isolamenduek edo errepresioek suntsitu ez duten gai apur horrekin eusten dio etikari (askatasunaren pentsaera da etika). Horrela bihurtzen da instituzio penitentziarioen menpeko preso-objektu izan beharrekoa pertsona bere buruaren jabe eta subjektu. Autodeterminatzeko gauza da: besteei entzun, ardurak asumitu, elkarlanean ahalegindu, autokritika egiteko gauza izan. Ez da Estatuari komeni zaion herritar arduragabe, egoista eta izaeraz desarmatua. Batzuk subjektu libreak dira preso daudenean ere, eta beste batzuk, ostera, menpeko eta erresuminduak dira kanpora irten eta gero ere, inongo herriren autodeterminazioari ezer aportatzeko gauza ez direnak norberaren burua autodeterminatzeko gauza ez direlako. Kartzelan bezala gertatzen da kalean.

JOSEBA SARRIONANDIA

INTRO

hau al da egin behar dudana?

poemak idatzi

alde batera utziz

asteko bileraren prestaketarako

datuak biltzea:

azken errepede-istripuaren

jipoitu berri duten kidearen

gose-greban dauden kideen

izadi hil honi begira

ez dakit

hartzen ote nauen etsiak

edo zuenganako gorrotoak

nahasten zaizkit

larruak koloreak ideiak sentimenduak

izenik ez dutenak

ispilurik gabeko basamortu honetan

badakit

isildu behar nuke

mihia larrua bezain gris

ontasunaren bila abiatzeko
nekatuegi zafratuegi
badakit
ez nituzke halakoak
pentsatu esan idatzi behar
milesker esan behar nieke
nire zaurietako zornean ozpina botatzen diharduten
munduko zaindarien mirabeei
milesker esan behar nizueke
zeuen eguneroko hitsaren izerdi eta malkoekin
gure kondenaren kate uherrei distira ateratzeagatik
milesker esan eta barkatu kristauki
baina ez da hori
on izan nahi dut
larru gris hau erantzi
pentsamendu gordin krudel hauek
beratzen ipini gure erreketako ur gardenetan
baldin eta ez badituzue denak zikindu
badakit bai
maite zaituztet eta barkatu eta milesker
milesker esan behar nuke
maitatzen ikasi berri dudan
izadiaren hiltzaileak zareten arren
barkatu esan behar nuke

bitan erdibitu nauen aiztoaren ahoak
ezkutukoenean kolpatzean
belarriak mindu dizkizuen garrasia egiteagatik
maite zaituztet esan behar nuke
txistu jo diguzuen arren
baina zuek ez dakizue
etxekalte
ez dela taberna baten izena
ez eraikuntza enpresa batena
atera egidak beste whisky bat
eta jo nazak berriro Tomax

hau al da egin behar dudana?
poemak idatzi
alde batera utziz

atzoko jipoia salatzekeo
hizki tipiko inork irakurriko ez duen
gutunaren idazketa nekeza?

likits hatzetan erretxin
betazalak makar itsatsi
mihia bi halako lodi
ahoa hareaz bete zait
eta ezin

naiz
nire buruari ezarri diodan
kondena honetatik aska
ezin zaituztet benetan maita
ezin zaituztet benetan barka
ezin zaituztet benetan esker
irri makur bat dagite nire ezpaineak
amesgaiztoa nahi nuke
gaur goizean ere
zaindariak esan dit bonjour
arratsaldean berriro bonjour
eta iluntzean bonsoir
baina nik
zure ahotik
entzun nahi nuke
egunon!
arratsaldeon!
gabon!
eta gero sarraila itxi du
eta ondoren itxi ditu olioztatutako morroiloak
eta azkenik leihora begira jarri naiz
burdinazko barrak sarea txarrantxa
sarea sarea sarea sarea
zerua ebatsi digute

gure ametsak arrantzatzeko
burdinazko barrak sarea txarrantxa
sarea sarea sarea sarea
ohe ertzero nire oinetara
doi-doi iristen den printza
ez da jada eguzkiarena
ni
gizaki
ez naizen bezala
(haragi gordina usteltzeko
asmatu duzuen
porlanezko kutxa honen
barruan 10 urtez)
ez eguzkiarena da printza margul hori
ez ilargiarena ez izarrena
zaindariak ekarritako gutun bahitu
berantetsiaren barrutik ateratzen den
lurrina
zurea
ez den bezala
urka-bilurra prestatzen diharduten
eskuok
nireak
ez diren bezala

hatsik eta malkorik gabe
burdinazko barretatik
zintzilik dagoen haragi puska
desarmatua eta desarimatua
ni
ez naizen bezala

hau al da egin behar dudana?

poemak idatzi

alde batera utziz

ikustaldi ostean

biluzarazteagatik

ikustaldia laburtu izanagatik

protesta-ekimenaren prestaketa?

euria ari du hor kanpoan

ur azpian gizakiak bezala arrainak lurrean

itotzen naiz blup blup blup

nire gorputza ferekatzen dut zure eskuekin

nire burua musukatzen dut ahal dudaneraino

eta ez da aski

esofagoa zitroin estutzen dut ezin kraskatuz

hiru metroko kablea neureganatu dut isilean

kanpaiarena egiteko

euria ari du leihoetatik

euria ari du atera ezin ditugun eskuetatik
urrun

pourquoi il y a des barreaux aux fenêtres?

galdetzen didazu

behialako haurrek *pourquoi il pleut?*

galdetzen zuten xalotasun beraz

poetak hormak euriz bustiak ikusita

pourquoi pleurent les murs?

galdetuko lukeen asmamen xalo beraz

eta nik

eskegita

panpina mutu

nahiago dut ez erantzun

edo azken hatsean

poetaren kaskezurraren hobe beharrez

fenomeno konplexuegia dela erantzun

adio

hau al da egin behar dudana?

poemak idatzi

alde batera utziz

azken borrokaldiaren balorazio txostena?

huts egingo duen hurrengo ihesaldi

planerako prestaketa lanak?

gaueko zaintza foku argitan
neure *buruaren jiran*
Emily Dickinsonen armiarma naiz
hutsetik hutsera
barrote osteko sarean
Perlazko Hariarekin ehundutako sarean
dantza leunean ibili naiz bakardadearekin
egunsentiak zerrenda ubel laranjez
bete zeruertzaren liluraz
sei barroteen atzeko sare karratuan
egindako korapilotik *dilindan*
amaraun hutsa begietan
izar hotsa belarrietan
ahotsik ez da
ahotsik ez da
bakarrik ageri da nire burua
umezurtz leihoko islan
umezurtz leihoko islan

hau ote zen egin behar nuena?

BELLUM

Nahi nituzke hankak sendo
nahi nituzke trebe eskuak
nahi nuke buru argia
saminezko eremuotan
eta ez al duk ezer esan behar odolaz?
dantzudanean

adibidez
eztanda Vic-en
tantaz tanta Lliça d'Amunt-en
errauts Ibarrangelun
Perpinyàko ziegatik elurra Canigù tontorrean

eta zenbat horrelako
nork berea
nork bereak
malkorik ez ordea
ikararik ez oraindik

eta ez al duk ezer esan behar odolaz?

dena ote zen zilegi?

eta ez al dut ezer esan behar malkoez?

zer esan lur agorra busti duten isurkiez

antzutasanaz emankortasanaz

epikarik gabe saldukeriarik gabe?

begiak ixten ditudanean

goiz urrun hartako irudia datorkit

zorroa bizkarrean

eskolarako aldapan gora

hormatzarrean

metraileta naif baten irudiaren ondoan

herri harmatua

inoiz ez

zanpatua

ikusi nuenekoa

eta ikasgelan

maisuren errieta

hatxea zela-eta

den-dena

odoletan blai

malkotan blai

irribarreak ere blai

ez ei da aski ai
ez al duk baina
ezer esan behar isuritako odolaz?
ez al dut ezer esan behar
isuri ditugun malkoez?
isurarazi ditugunez?
erroia leihoan lez
beiran mokoka
kaxka-kaxka
garunean
temati
zain

damua
barkamena ere
egia bezain iraultzaileak
izan litezkeela jakinda
zerk eragozten dik?
hori bederen azal dezakek
zor diguk diok diek didak
damu damu damu damu
esan beharrik gabe bazekiagu
(hire gaztaro alferrik galduaz
hire gaztaro alferrik salduaz)

baina entzun nahi diagu
eta ondoren barkamena
odol odol odol odol
eta munduko malko guztiengatik ere
je ne répondrais que devant la justice du peuple
basque

herria askatzen saiatzeagatik
herritarrak babesten saiatzeagatik
etsaiarenganako gorrotoagatik
torturak eta hilketak mendekatzeagatik

damua eta barkamena nahi al dituzue?
Garisoaineko baserrian errauts
zain ditudan aita eta ama
salatzea eskatzen didazue
damua eta barkamena nahi al dituzue?
odol guztiarengatik
haienagatik eta geurearengatik?
geure pozengatik bezala
geure penengatik ere?

ez haiz ausartuko
~~ETAkoa~~ nintzen naiz eta izango naiz
esatera gero!

nerre ustetan ez gendun egin
eta odoletan bustitako hanka horiek
guk jokabide txarrikan
eta odoletan bustitako esku horiek
arma berririk ez geunkan eta
eta odoletan bustitako garun horiek
ezin iritxi zaharrikan
eta sutautsaren usaina zer?
haragi errearen kerua zer?
je ne répondrais que devant la justice du peuple
basque

herria
herritarrak
maitasuna
etsaia
torturak
hilketak
gorrotoa
mendekua

kanta ezak euskalduna
ez kanta beltza
kanta ezak hire herria
berriz ez kanta

itxi ahoak jaso ezpatak

gerran ari ginela ohikoa zen
gure herriko jakintsu intelektualen
kritika jasotzea
ez zen egoki
ez zen zilegi
ez zen moralki zuzen
ez zen beharrezko
herriaren alde
bizia odola ematea
herriaren defentsan
bizia odola kentzea

gerran ari ginela
gure irudimen ameslariaren eraginez
hitz politen jaun eta jabeak
tertulia bakoitzean
mundu bat konpontzen zutenak
irudikatu genituen
herriaren zutabeak zoruak teilatuak
altzariak apaingarriak elikagaiak
indartzen atontzen edertzen
gurea baino lan esker gagoa nekezagoa zailagoa

inondik ere

harritu egiten ginen
nolatan zuten aski denbora
egunero-egunero egunkari irrati telebistetan
gure sentiberatasun minberagatik
iraintzat hartzen genituenak
gure aurka esateko
borrokatzen genuen etsaiaren
txaloen artean

gu
jende ezikasi salbaia
ments buruarina
zuek
jende prestu eta jantzia
doktore irakasle politologo
zuen lana burutu gurea laidotu eta
odola odolago
bakantzetara ere zindoaztenak
salbu etxean
ateak itxita
gelditzen zineten poetak

eta guk hala ere temati
goganbeharririk gabe
~~ETAkoa~~ naiz nintzen eta izango naiz
(baina nola da posible
ez al haiz irato oraindik
bota tinta gehiago Tomax!)
eta odola? eta haragi errea?
zertarako horrenbeste
min samin herrimin eta negar?
harro hadi Kantauri
kanta izarren artetik
arantzetan hil ziren
haien izenak

nahi nituzke hanka sendoak
nahi nituzke esku erraustuak
nahi nituzke buruzagi argiak
zoru malkarretan ibiltzeko
azken gudari hilarenekin
gertatua sekula gerta ez zedin
zuek
gure herriko jende ikasi eta jakintsua
bizkarra noraino makur daitekeen
masterretan cum laude

kulparik gabeak
bota beza lehen harria
esatera ez naiz ausartzen
zuen aurrean
lehen harria botatzen bezain trebe
tartekoak eta
azkena botatzen ere
bazenekiten
zer zettorren
ez ordea hainbeste eutsiko genionik
ez al duzue ezer esan behar?
ez al duzue Pilatoren mozarroa
kentzeko ordua dagoeneko?

gertatu da baina
eta odola eta malkoak eta haragi errea
errautsak Ibarrangelun
odola Lliça d'Amunt-eko etxe hartan
tantaz tanta Catalunyan Euskal Herriaren alde
elurretan Canigù odolusten Mendizorrotz
eztanda Vic-en

eta zenbat horrelako
nork berea

nork bereak

malkorik ez ordea

ikararik ez oraindik

~~ETAkoa~~ izango naiz naiz eta nintzen
eta odola?

ez al duk deus esan behar odolaz?

eta odola zer?

ez al duzue deus esan behar odolaz?

besteak ehun mila paseak

eta odoletan bustitako hanka horiek

gu ez ginaden erdikan...

eta odoletan bustitako esku horiek

arma berdinez gure herrian

eta odoletan bustitako garun horiek

ez da sartuko elbikan!

eta sutautsaren usaina zer?

haragi errearen kerua zer?

barka nazatela

nire zorionaren hildakoek esateko

zoriontsua izan behar da

barka nazatela

nire zorionaren hildakoek esateko

garaipena behar da

zoriontsuak al zarete?

garaitu al duzue?

ez dut nik hautatu herri hau

ez dut nik hautatu hizkuntza hau

altxatu naiz

herritarrak zapaltzen dituztenen kontra

garaiturik gabeko garaipena amets

tinko borrokatu naiz

duin borrokatu naiz

eutsi diot egokitu zaidan borroka-leku bakoitzari

~~ETAkoa~~ nintzen izango naiz eta naiz

baina eta odola samina damua barkamena?

ez al diguk odolaz deus esan behar?

ezin!:

hitzak gatzatu

neru ustetan

esaldiak mikaztu

ez gendun egin

damua zintzurrean traba

guk jokabide txarrikan

barkamena ahaztu

bai!:

haiza nazazue errautsetan
itsasora nazazue errautsetan

bahitu mendia hustu itsasoa
atzeman nahi banauzue
mintza daitezela nire ordez
mendia itsasoa

haiek dakite

ni mutu

haiek bezala

nentorrenera noa eta ez noa
hemen nago eta hemen nintzen
naiz eta izango naiz
lasai apal irribarre gozoz

baina eta adibidez

Vic-eko eztanda hura
tantaz tanta odolustu Lliça d'Amunt-en
errautsetan hegan Ibarrangelun
tantaz tanta odolustu Mendizorrotz

eta zenbat horrelako

nork berea

nork bereak

ez kanta euskaldun

kanta ezak beltza

berriz ez kanta

kanta ezak hire herria

esan nuen:

tantaz tanta herriarena izan naiz beti

esan nuen:

errauts Ama-lurrarena naiz betirako

esan nuen:

tantaz tanta herriarentzat herriarekin

esan nuen:

errauts herritarrentzat herritarrekin

esan nuen:

herritarrekin herriarentzat ekin dut beti

alfer-alferrik

zabiltzate ihesean

erroiak temati kaxka-kaxka

mintzatuko zarete

alfer-alferrik

hedatu duzue mina

zuen burua hondoratu

baina ez al duk odol tantekin isuritako

tintaz deus esan behar?

ezin!:

eskuak burdinetan

besteak ehun mila paseak

azkazal erauziak odoletan

gu ez ginaden erdikan

oin-zolak hautsontzi

arma berdinez gure herrian

birikak putzu

ez zen sartuko elbikan!

begiak itsu

bai!:

gogoratzen

borrokatik itzulera-bidean

hostozko ohantzean

atseden hartuz

txoriak hegoalderantz

hegan ikusten genituen garaia?

hitzak fereka gure begiak erreka

burkideen heriotzaren berri

iristen zitzaigunean

hortzak estututa

bihotza apurtuta
ukabila altxatzen genuen garaia?

kanta ezak euskalduna
kanta ezak hire herria
kanta ezak Hikmeten erara
kanta ezak hire egia

aspaldi jaio nintzen izenik ez duen herrian
ez naiz geroztik sorterrira itzuli
askatasuna ala hil aldarri egin nuen
eta ez naiz hilko aske ez naizen artean
atxilotu torturatu eta espetxeratu naute
hamar mila aldiz
zenbatu nahi ez dudan
hainbat aldiz
hil naute eta hil dut
txalotu naute eta gorrotatu naute
esperantza naiz batzuentzat
larderia besteentzat

ez naiz sekula egon Moskun
ez egongo honezkero
ez ikasle eta ez Komite Zentralaren gonbidatu gisa

behartsuen defentsan aritu naiz beti
iraultza gertu ikusi nuen baina zerbait okertu bide
zen
askatasunaren bidean
eup la ra ite ite misa est ez zen aski izan
oraindik kapitalistek
nazio eta bandera gabeko abertzale horiek
agintzen jarraitzen baitute gurean ere
ez naiz Washingtonen egon
ez honezkero egongo

askotan ibili naiz Baionan
gutxiago Tuteran
mundu osoko iraultzaileek
salbatu ninduten behin garrotetik
ez ordea diktaduraren lege pean bezala
lege antiterrorista demokratikoen pean
fusilatua izatetik behin eta berriz
kartzelan daramatzadan urteak ahaztu zaizkit
ez dirudi azkar batean askatuko nautenik
gosez eta egarriz hotzez eta beroz
jipoitu naute behin eta berriz

gau ilunaren beldurra zer den ikasi dut

hiriaren bakardadea ezagutu dut
ekintzaren aurreko unetan ahoa
lehortzen deneko sentipen desatsegin mina
jaio nintzenetik daramat borrokan
horretarako jaio nintzen eta
buruz dakizkit
nire herriko mendi eta ibaien izenak
ez ordea izarren eta kometenak
nire herritartasuna
aldarrikatzen eta ezkututzen
ibilia naiz kontinente guztietan

hiltzear zegoen nire herria
indarberriturik ikusten dudanean
odolez eta malkoz ureztatutako
gure hizkuntza etortzen zait gogora
merezi ote zuen beste batzuek esango dute
ez didate Bakearen Nobel saririk emango
ez naiz ministroa izango
arrantzale laborari behargin xume izatea
beste anbiziorik ez daukat
aguretzen hasita dagoeneko
lehen egunean bezala oraindik maiteminduta nago
lehen egunean bezala dena emateko prest nago

poeta naizela diote
ameslari izan behar omen da-eta
hogeita batgarren mendean
askatasunaren alde hil arte borrokatzeko

behar nituzke hankak aske
behar nituzke libre eskuak
behar nuke kate gabe mihia
behar genuke
oroimena baso
isiltasuna mendi
zentzumenak itsaso
arrazoia egutera
bihotza ospel
gorputza epel
azaltzeko
ulertzeko
berrikotik hasteko
edo tunel bat
Réauko ziega honetatik
Rafah-raino

nintzen

naiz

eta izango naiz

CARCER

Sorterrira nahi nuke
larru beltza nahi nuke
hizkuntza joria nahi nuke
barrenak askatzeko
balada bat idazteko
bizi dena liluratzeko

larru zuri hau eransten dudanetan
sorterri urruneko
zorion idortuaren
iraganean murgildu eta
igerian joaten naiz
ezjakina nintzen garaira
zuriak beste oro zanpatzen dutela
ez nekien sasaira
gizon bihurtuko nindutela
ez nekien haurtzarora
dena araututa dagoela
jabetzen ez nintzen irrien lurraldera

gaur bezala garai hartan
kartzelan bizi nintzen
inguratuta
espaloiz hesiz bide-argiz
debekuz aginduz izuz
kartzela batera erditu ninduen amak
eta aita bezala sartu naute beste batera
bien bitartean hamazazpi urtez
borrokan eta aske bizi izan nintzen
borrokan eta aske
ez orain bezala borrokan eta preso
edo lehen bezala ezjakin eta esklabo

hemengo bizitza
arantzetan ahoa
begiez esaten diren harrizko hitzak
giza-estolderiaren kerua azalean
hain da erdiragarria
ziega honetan
kanpoko murruren
eraikineko ate blindatuaren
hegaleko hesiaren
ziegako atearen
bihotzeko babes-jantziaren

pean
edozein ziega zokotan
ilargiak guri bezala
zimur berberak erakusten dizkiogu
guk berari
egunsentiari zeruertzari
untxien zelaiari
zaindarien jantoki eta etxeari
Jupiterri Arcturusi
bizitzari asturuari

ez diet utzi eskuei
heltzen leihoko burdinei
zapiak makilak paperak
sare zuloetatik ditut atera
irrintziaren atzetik ukabila ezin
hor kanpoko hoberenak baino
ez gaituzte onartzen hemen
argienak edo inozenteenak
bihotz-zabalenak edota zekenenak
trikimailuaz ohartu direnak
aske eta borrokan bizi izana
garesti ordaintzen ari garenak
arauen aurka egiten dutenekin

nahas-mahasean

gu: preso

euskaldun

eta politiko

nire koherentzia ezaren %10eko interesa medio
aspaldian trabatuta daukat esaldi bat

ahots-hari herdoilduetan

kantu batekin

arrautza-irinetan bilduta

zerbitzatu nahi nukeena

baina ez daukat astirik

esaldiari dagokion kanturik idazteko

lubakitik lubakira

zirriborratu egiten zait tinta

lokaztu egiten zaizkit kaierak

galtzen ditut

granadez tiroez eta

beste zenbait estakuruz

kartzelatik kartzelara ziegaz ziega

ez dut inoiz izango astirik

esaldiak merezi duen moduko

kanturik idazteko

kapitalismoa geu gara

horregatik ez dugu sekula garaitzen
garaitzeko geure buruaz beste egin behar
genukeelako
itxuraz baino ez dugulako egiten haren kontra
ordu libreetan edo txosnetan lez txandetan
eta ondoren elikatzen segitzen dugulako
gero eta handiago eta boteretsuago
elikatzen dugu geure burmuinez odolez haragiz
pobreen haragia zerbitza diezagun bazkarian
garaituen burmuinak zerbitza diezagun afarian
gabon zaharreko festan aurrena eta gero urte osoan

hainbat urte gatiburen buruan
guk baino lehen beste hainbatek bezala
aurkitu dugu gotorlekua
gaitz guztien iturria
hipokrita eta atzerakoien
barren ustel eta barren gabeen
garun ustel eta garun gabeen
ments eta gezurtien gordelekua
bizi genuen ez-munduaren jatorria
gizarte kapitalistaren Grial saildu
iturburu agorrezina
bidegabekeria nagusikeria eta

larderiaren ernamuina
askatasun guztien hilobia
bizi zareten ez-munduaren copyrighta
salatariak eta gezurtiak saritzen
egia eta elkartasuna zigortzen
berezkotasuna irentzen
maitasuna itotzen eta
irribarrea izozten den haitzuloa
gizakiak desegiteko gizonak
asmatutako infernua

aurkitu dugu gotorlekua
eta ez dakigu nola egin
hemendik irteteko
nora irten ordea? eta zertarako
ikasi dugunez geroztik
hor kanpoko errealitatea
hemen barrukoaren
ispilatzea besterik ez dela?

*Jendeak zenbaterainoko konpromisoak
hartzen dituen ez bageneki bezala
geure burua ezagutuko ez bagenu bezala
gogoia ematen du deiadar egiteko:*

zuek zarete kapitalismoa!

baina lasaigarriago izango da esatea:

geu gara kapitalismoa!

Bizi dena min emateraino da on eta zinezko

diost Georg Trakl-en udaberri soinuak

baina ba al dago bizirik hemendik lekora?

honaino irits ez zaitezten paratuko ote zituzten

murruak eta sareak eta txarrantxak

eta presentzia detektagailuak?

edo alderantziz? gure grina

zuengana irits dadin oztopatzeko?

ikas dezazuen zein garesti den

borrokan eta aske bizi izatea

esklabo iheslariari

bizkarra zartailuz larrutzen eta

orpoetako zurda mozten ziotenean bezala

ez dezazuen ahantz zein garesti den

askatasunaren bila abiatzea

bizi dena hain omen da on eta zinezko!

arropen azpitan haragi bizitan gaudenok

bizi denak besarkatzen gaituenean

malkotan hasten dela gure bihotza

konturutzen garelako zenbateraino egin dugun
bizirauteko geure buruaz beste
bizi denak
(ba zegoenik ere ez genekien
lurralde ezkutu horretatik etorrira)
belarrira
ezpainak ezpainetan begiak begitan mihiak mihitan
maite haut! esaten digunean
geurekin gorde nahi genuke betiko
posesiboki
hegoak ebakita gu bezain giltzapean legokeen arren
baina guk *txoria dugu maite*
halaxe ikasi genuen eta
ixten dizkiogu ateak eta leihoak
eskatzen dizkiogu zaindari buruari
txarrantxa burdina zementu gehiago
musika ozen jartzen
mozkortzen
ohe barruan babesten
tapakiarekin burua estaltzen
eskuak belarrietan
zaindarekin liskartzen
eraman gaitzaten zigor-ziegara
biluzik

alferrik
gugan dago-eta
bizi dena
eta hain da on eta zinezko
ez dela hau beretzako lekua

bizi denari
arnasarik ez hartzera ohitutako gorpuei min eman
besterik ez duela egiten esaten diogunean
hoa hoa hoa
etorri bezain isil badoa
gu lehen bezain goibel eta burgoi utzirik
ez joan ez joan ez joan ahoan
marmarka
malkotan
zurtz
baina gure hutsegiteaz jabetuta
hator hator hator
esaten diogunerako
berandu da
badoa hor zehar
eder aske pozarren
bizitzari erakusten hortz zuriak
eta orduan guk zakarkeriaz

egiten dugu deitore:

hor kanpoan ez dago ezer
gu bezain kartzelan zaudete
konturatzen ez zareten arren
eta marmar egiten dugu gero:

zuek zarete kapitalismoa
zuek gauzkazue kartzelan
zuek zarete jende beltzon kate hauen giltza
zuek zarete ziegako atea eskutila gabetzen
dituzuenak

zuek zarete gure kondanaren zigilua
ez baita aski maite gaituzuela urtean behin
adieraztea

batez ere urtero bada eta hurrengoan eta
hurrengoan

ziegako horma ugerrean irartzen dugun kondanaren
egutegiaren antza hartzen diogulako
eta ez dugu ezer jakin nahi
eta baztertu egiten ditugu
gezur erdiak botatzen dituzten egunkariak eta
egia osoa ezkututzen dutenak
armiarmekin solastatzen gara arratsero
H-Blokeetan egon nahi genuke
Bobby Sandsekin eta bere kideekin

biluzik hotzak goseak zikin kantari
eta horrela nahi zintuzketegu zuek ere
zuen bizitza hitsa mozorrotzeko egiten dituzuen
imintziorik gabe
zuen kondizio makurra ahantzarazten dizueten
trepetarik eta parpailarik gabe

bizi dena hain da on eta zinezko
ez baitakigu jada bizirik batere ba ote den
mundua bilakatu duzuen
izadi hil erraldoi horretako labirintoetan

jantzi dut larru beltza
eta banoa

hesien atzean ostentzen didaten izadiaren bila
banoa

harkaitzetara itsaso oldartuarekin jolas egitera
banoa

negu ilunean bizia jokoan jartzera
olatu kolpe bati ene nerabe
bizitza irents dezan erronka egitera
irriz
alai
ezaxola

banoa

pinpilinpauxa

armiarma

mantangorri

banoa

adats gesal

bihotz beratz

esku fereka

banoa

eskolatik ihesi

orain ahal banu kartzelatik eginen nukeen moduan

jantzi dut larru beltza

eta bazaramatzat

Ondarretako villetara esne kondentsatuzko musuak
ematera

Loistaraingo larreetan zilipurdika ibiltzera

Konporta estoldan paperezko hegazkinak
hondatzera

Artzira amuarrainei Urrobiko putzuetan ihes egiten
uztera

Ligira gorputza Uhaitzako urlasterretan jitoan
uztera

Madalenako tontorrera lehen irrintzia egitera

Donostiako badiara itsas hondotik eguzkia ikustera
Asautzera patata biltzera
artazuriketan sega zorrozten ikastera
Zerainera idiek tiratako gurdi gaineko belarretan
etzatera
Soubarrera lasto-laukiak sardeaz traktorera jasotzera
hontz zuriaren zuhaitzaren itzalera
Pirinio elurtuarekin loriatzera
haritz zaharraren enbor-adarrak zuekin
besarkatzera
Ttutturora Olaiaren arranoarekin hegaldatzera
ziegako horman
zainetan bustitako arkatzez marraztu mapan
bilatzen ditut
zorionaren txokoak
errepide bihurriak
borroka hitzorduen lekuak
bilatzen dut
etxera eramango nauen bidezidorra
harik eta
zorionik etxerik
ez dugula gogoratzen naizen arte
euskalduna naizelako

euskaldunak garelako

borroka garratza eta hizkuntza

besterik ez dugula gogoratzen naizen arte

deserrotu nahi gaituztelako

esan dezadan itsusi ematen badu ere:

espainiar edo frantses nahi gaituztelako

avec la politesse edo con sangre entra

haurraren larru beltza jantzita

aske nintzen

orain naizen bezala

hemen eta orain

laugarren horma den atearen atzean

orduan aske nintzen ezjakinean

orain jakinaren gainean

orduan aske nintzen artean mutil

ez nekielako Gizon egoten

irakatsiko zidatenik

no llores como mujer

pertsona izaten ikasten neraman bizitza

garunetik jokabiderako

hitzetik hortzerako

arkeriak gizonkeriak ezabatzen

Gizonen gizontzako kartzelan

sartu nindutenean
ikas nezan berriro ere
Gizon egoten izaten ekiten
baina orain
irria ahoan
aske naiz
zakila izanagatik
ez naizelako jada Gizon
larrua halakoa izanagatik
ez naiz Zuria
esan nezakeen moduan
berdinak gara
zuek bi emakume eta hirurok
esan nezakeen moduan

aske nintzen
orduan ere bai
baina jadanik
ikusten ez nuen hor kanpoko
kartzelaren mugek mintzen ninduten
ikusten ez duzuen kartzelaren
arauak nigan ere txertatzen hasiak ziren
askatasunaren adarrak bihurritu zizkidaten berariaz
nire oharkabean

askatasuna
zer den jabetu nintzen
(eskopetaren kanoiko
izpi gorria
kopeta destatzen
eskuargiez itsu begiak
altxa besoak!
Errepublikako zaindari
mozorrotuak agintzen)
galdutakoan

*aita kartzelan duzu
ama kartzelan duzu
gaur eguzkirik ez duzu
egizu lo egizu
mozorrotuari ez beldur
ama azkarra da eta
aita azkarra ere da
bihar goizean goizik
eguzki izanen duzu
zomorroa atzarrik baita
gaur ilunpean gaituzu
urre gorria baita*

*gure munduan nagusi
zuretzat nahi ditugu
urre kateak hautsi
bihar izan dezazun
askatasuna nagusi*

eskuak bizkarrean lotuta
ezin fereka eta
zaindarien oharkabeen emandako
musuan iraun du
hankak trabatuta
elkarrengana ezin hurbildu eta
maite haut!
ozenetan iraun du
mehatxuz isilarazi eta
isilean gure arteko
begiradetan iraun du
elkar ikus ez genezan banandu eta
alboko ziegatik zetorkigun
presentzian iraun du
nahiz eta urrundu gintuzten eta
bakartu
eskuak lotu
hankak trabatu

begiak itsutu
hala eta guztiz ere
ferekarik gabe
musurik gabe
oihurik gabe
begiradarik gabe
iraun du gure maitasunak

geroztik
zenbat bider biluzarazi ote naute?
berotasuna ekartzera etorri zaretenoi
emandako besarkada bakoitzaren prezioa
nire arimaren sakonenean umiliazioaren arrakala
larru beltzean zartailuaren arrastoa
566 bider

epailearenera eraman nauten bakoitzean
la grandeur de la République
cadeau prestatu naute
miatu naute haztatu naute biluzarazi naute
indarrez ahoa irekiarazi eta
légalitéz égalitéz fraternitéz
bete didate zintzurra
esofagoa urdaila heste lodia eta uzkia

lurrindu naute
katea lepoko erreboletari lotuta
Ô esklabo irendu
Izuen Jauretxerainoko bidaian
herbaldu dizkirate eskuak
hanketan girgiluak
ez dezadan ihes asmorik izan
estali didate ahoa
ez dakidan okaztagarririk atera
la Cité des Lumièreseko estolderiarako bidaldian

iraindu ditut
alferrik
irendu naute

mendeku bakardade
23 ordu 9 egun 10 hilabete 3 urte
maitasun ahantzarazia
asetasun galarazia
zigor-bideko gabezia
etengabeko absentzia
izotzezko ainube
mendeku bakardade
23 urte 9 hamarkada 10 mende 3 milurteko

azkenekoz gure gorputz biluziak elkartu zirenetik
gorde ote dute gure azalek bizi lurrina?
oroituko gure ezpainek maitasunaren zaporea?
sumendia urtzen sumendian
ezpainak sugar ezti
elur malutak begi
belarrietan gerezi
esku ahul ahurretan
su-malkoak euri
edan didan bat (zaindariaren joan-)
edan dinat beste bat (-etorrian)
ferekatu dinat bular bat (zaindariaren joan-)
ferekatu didan bestea (-etorrian)
lepoan haginkatu haut baldar atsegalez gosez
zaindaria ustekabeko etorrian
beiran giltzarekin joz: arrêtez!
légalité égalité fraternité
aske ginateke bagenu browning bana gerrian
aske gara ez izan arren browning bana gerrian

hitzez inguratuta bizirauten dugu
maitasuna gorrotoa hitz hutsak
asmatu dugu hots bat isiltasunarentzat ere
arnasarentzat ere musikarentzat ere

hurkoarekin harremanik ez izateko hitzak
ferekak musuak kolpeak behazuna begietan
ez al dira argiak hitzik gabe txoriak zuhaitzak zerua
ez al dira denak berdinak beti berdinak
hitzen kartzelaren erdian itxita
malkoak negarrak saminak
hitzen labirintoan galtzen dira denak
odolustuta bezala mamiz hustuta
mozkortuta ezdeus deslai alderrai
gu bezala hitzik gabe zurtz
ez baikara nehor ez izenik ez izanik
gorputz gorpu hurren
haragi zelula kirio errai ile azal hezur
desira isuri gose amets
izu-laborri beldur ikara dardara
ezpainak hozka begiak hets ahoa lehor gorrotoz

gure Amaiur honetako hondakinetan
laino artean

misil isilek goldatutako lur eremuan
sentimenduen aintzira ertzean
babes-sotorik gabeko etxola txikian
bizirauten dugu

aldirio barren-ustelek deseginarazten diguten

arnas taupada maitasun tristuren bizilekuan
aldiro labirintoko pasabideetan barrena
egokitu zaigun beste ziega
hotz huts hits arrotzetik arrotzera
iragarritako desegiteari jaramon egin gabe
jarduten dugu etxola sendotzen:
oroiminezko zorua paperezko hormak hitzezko teilak
noizbait begiradazko adreiluak zementuzko
 besarkadak
egunero zorua hormak eta teilak
egunero oroimina papera eta hitza
egunero semea
gure Amaiurko hondakinetan
ke artean
zauritu itsu eta maingu
misil isilek goldatutako lur eremuan
sentimenduen aintzira ertzean
negar malko (ikusezinen) ostean babestuta
itolarriaren mugetan
bizirauten dugu

ez dizuegu haboro hitz egiten
ez odolatan ari den zauriaz
ez esperantza agorrezinaz

ez dizuegu haboro hitz egiten
zigor egunerokoaz
min oihurik eginarazten ez digun
eta dagoeneko harritzen ez gaituen
baina ezari-ezarian ezerezean
murgiltzen gaituen honetaz

dena isil dago orain
gau beltz hondogabeko amildegi
honetatik harago
halabeharraren atzaparretan
ez intziri ez negar
burua odoletan
zut zorigaitzaren kolpeen pean
kolera eta lantuzko eremu
Izuen Gordeleku
zigor-urteen mehatxu
ez naiz beldurtuko ez naiz beldur
ez zait ardura ataka nola den estu
ez zenbat epaia astun
etorkizuna nire esku
nire arimaren lemazain neu
suntsitu dut denbora
ez minutu ez segundo ez ordu

ez egun ez aste ez urte ez milurteko
ez txarrantxa ez hesi ez beldur ez gezi
banoa Arbailara
Bereterretxeren oroitarriaren parean
lotura-burkidearekin dudan hitzordura
independentzia aldarria daraman
usb giltza kodetua ematera noa
Gamereko Lamien Putzuko uretan
zuekin negu hotzean
biluzik murgildu aurretik

MORS

Hilobi bat nahi nuke
domu-santu egunean
krabelin eta arrosa gorri
zuen bisita eta loreak jasotzeko
azalea eta mitxoleta
hezur haragi erraustuon
gorosti eta erramu
betiereko atsedenerako.

Ez dut hil nahi.

Eta ez zait kontsolagarri
inork gogoratzea
jaiotzen garenetik
hiltzen garela.

Ez zaizkit kontsolagarri
ez mendien argazkiak
ez ederraren argazkiak
atzo ez zeuden zimurren berri
ispiluak ematen didan artean.
Badoa bizia hatsapatsaka

atsedenik gabe
harresituon deiak
aintzat hartzeko astirik gabe.
Badoa bizia ausikika
hanketan eta besoetan
bihotzean eta garunean
bide bazterrean zaurituta
hatsanka erori garenoi
jaramonik egin gabe.

Ez dut hil nahi.
Alferrik idazten diot biziari gauero
10 urtez hutsik egin gabe
orriak eta orriak betetzen
iragandakoaren notaritza traketsean
alferrik idazten diot biziari gauero
bikoitz joan zen udaz geroztik.
Hor kanpoan egon nahi nuke
ez dut hemen hil nahi
egunero apur bat gehiago.
Bizia eskuetan hartu eta
edan egin nahi dut
Auzkin zuekin
Uhaitzan zuekin

Lamien zuloan zuekin
bizi iturri izan nahi nuen
bizi iturri izan nahi dut.
Hemen naukate eta
ez dut hil nahi.
Alferrik ari naiz
hilobi honen hormak
gero eta garaiago eta
zuloa sakonago.

Ez dut hil nahi.
Eta ezikusiarena egiten badut ere
hiltzen ari naiz
esaten ari natzaizuenean
hau dela gure borrokalekua
hemen gaudela
hautatu guda-lekuan
borondatezko bidean
intziriz eta negarrez
irriz eta irribarrez
bihotz beratza bizirik dugunez
injustiziaren kontra
herria bizi iraunarazteko
bide ustez zuzenenean

gugan aurrekoak eta ondokoak
gugan gure eta haien
hildakoak eta jaiotzekoak.
Izan dadila gauzkatzen leku hau
askatasun-xendan
herriarentzat geldileku soil bat
aldarriz arratsari
ilunak dakartzen mamuak uxatzeko.

Ez dut hil nahi.
Bizi nahi dut
berriro itzulipurdika Apanizen
irrintzi Madalenen
laku izoztuetan murgil
hemen dena da hilobi hits
ez ekar lore gehiago
ez apain gure ileak mendaz.
Badoakizue bizia
aharrausika zuen egongeletako
telebista bideo-joko sare grisetan
pizza eta freskagarritan
formoldutako garunetan.
Nola barkatuko dizuet
lerroz lerro autobidean zoaztela

nora zoaztela ez dakizuela
biziari iheska heriotza delakoan
gu hemen hiltzen ari garen bitartean.

Domu-santu eguna:
bazatozte gugana
hilda gaudelakoan
elbarri garelakoan
hemengo gure egonaldia
hilerrian daudenen gehienena ez bezala
borondatezkoa delakoan.

Domu-santu eguna Fresnesen
senide eta lagunak
bazatozte hilerrira
lore-sorta hitsak eskuan
senide eta lagunak
bizirik hobiratuongana
zuen sufrimenduarekin
jaki goxoak gordeta soinean
gure sufrimendua arintzeko.
Lehen lepoa mozten ziguten
orain eskuak eta hankak herbaltzen
orain irentzen eta mututzen eta itsutzen
eta bihotza erauzten

guk ere zuekin sufri dezagun.

Terrorista bat hil da
esan du irratiak
gudari bat hil da
jendarmeengandik ihesi
auto istripuan (omen)
agur eta ohore burkidea

ziega ate barrualde
burdin barra eta sare
ikurrin xingola beltz

izenik irrastian eman ez dutenez
sasian borrokan ari diren
guztiengatik
egin dugu negar

ziega ate barrualde
burdin barra eta sare
ikurrin xingola beltz

izena eman dutenean
guda izenez soilik ezagutzen ditugun

guztiengatik
egin dugu negar

ziega ate barrualde
burdin barra eta sare
ikurrin xingola beltz

egunkaria iritsi zaigunean
Imanol Gomez Gonzalezengatik
egin dugu negar

hemen enlevez ce drapeau
ici vous n'êtes pas chez vous
han poliziek inguratuta
dantzatutako aurrekuak

zaindariari ukabila gora
Eusko gudariak abestu diogu
Igor zenak eta biok.

sigi-saga sega sega
sigi-saga igitaia
herio mozkor sigi-sagaka
herio keru sigi-sagaka

korridoretan usainka

hatsapatsaka bazabiltza

presa baduzu

ahantz kantu hau eta

zoaz

zoaz bidean aurrera

bizitzan atzera

patxadaz bazabiltza

zatoz

zatoz gurera astiro

doinu xamurrez mozorrotutako

intziriak entzutera

antzinako upeletan ozpindu eta

zementuzko dolaretan xehatutako

saminaz jabetzera

amets galarazien

edabe garratza edatera

gorputzez ezin eta adimenez

gauero zuengana iristen garenon

gaitasunaz harritzera

jo txalaparta hormetan

larri-minez

han
Tulan
jo ezkutuko kodez
tan-tan
tan-tan-tan
tan-tan-tan-tan
tan
tan
ez hago bakarrik
han
Tulan

igitaia txistuka airean
urka bilurra begi-ninietan
badatoz badatoz samaldan
itsaso gabeko olatuak
gaurik gabeko amesgaiztoak
bizarrik gabeko aitzurrak
ilerik gabeko eskumuturrak

ez! ez! ez!
egin murgil!
egin ihes!
haugu honat!

bila irriñoa
eta oroit hadi
haren albertxiko azalaz
haren zafirozko begiradaz
higan zeudek oraindik

jo toberak hodieta
bihotz-minez
han

Tulan

jo ahal bezain luze
dang-dang
dang-dang-dang
dang-dang-dang-dang
dang
dang

ez hago bakarrik
han

Tulan

gorputz biluz babesgabea
indarrez
gizon arrotzen aurrean
gozamena laido

izuz
ireki ahoa!
besoak gora!
galtzarbeak erakuts!
makur eta eztul!
uzkia erakuts!

ahoa ireki? oihu eginez!
besoak gora? ukabilean!
haien larderiari: ispilua
makur eta eztul? ez eta ez!
eutsi!

entzun: "Munduan bada
leku bat: Tula"
han gaude
irrintzika ametsetako zaldunok
txalaparta hormetan
hodietan tobera
"ez hago bakarrik"
oihuka negarreraino
"han
Tulan"

mutu! itsu! gor!

egin murgil!

egin ihes!

haugu honat!

oroit hadi

haren irriñoaz

eta bila

haren azala

haren usaina

han

Tulan

higan

egin irri borreroei

eta bila

hire azala

hire begirada

hire usaina

han

Tulan

gugan

isildu dira toberak eta txalapartak

isildu da mundua Tulan

isildu dira izarrak

sutan ditugu begiak
hemen eta Orzaizen

sigi-saga sega sega
sigi-saga igitaia
herio mozkor sigi-sagaka
herio keru sigi-sagaka
korridoretan usainka

“non zeundeten hil nintzenean?”
nire heriotzaren unea
zuen bizi taupadekin ezkontzeko
desioak sortutako galdera da

ez dut galdetzen
(gozakaitz)
non arraio zeundeten
(suminez)
norekin zeundeten
(errieta eginez)
zertan ari zineten
(mikatz)
alai edo triste edo soraio

hau da galdera:
non zenituzten oinak
non buruak
hil nindutenean?

amuarraín lurrean
56 kilo
laster txori lurpean

amuarraín lurrean
zainetako odola
gasolinaz nahasten da
bi saiheitsak arraspa
basamortu ahoa

laster txori lurpean
orain badakit zer den
heriotza neurtezin
deuseztatzaile goren
bizi den ororen fin

hau da galdera:
une horretan
zuek zertan?

txori lurpean
dena izoztu
oinak lurrean
mundua mutu
egin atzera
taupada oro
zuenak eta
nire zirenak
taupaka jarri
herio aitzin

eta ondoren
berriro ere
bizitzen segi
zuek bakarrik

hiltzerakoan
ni non nengoen
esango dizuet
(orduko hartan ere
Kaxmirren lurrikara
Gazan misila
Karibeetan urakana):

kartzelan nintzen

kartzelan hiltzea

arrunta da

ohikoa ohitura ohikeria

kartzelan hiltzeko ere

era arrunt asko dago

hautazkoak asko

amuarraina

bi egun urik gabe

egunero hiltzen da norbait kartzelan

norbera egunero hiltzen da kartzelan

indartsuek

gorputza ia

ia gorpua

berpizteko

gai direnek

biharamun

arratsean

berriz ere

gorpua ia

ia gorputza

herioren
atzaparren
oparitzat
emateko

heriotza
da kartzela
kartzela da
heriotza

hala ere
zer kuraia
bizi grina
bizi poza
duintasuna
bizi mina
zenbat negar
erraldoi-lan
zutitzeko
nolako huts
bihotz laztan
betetzeko

eta zutitzea lortutakoan

irribarrearen arkitektura konplexua
berriro ere eraikitzea lortu ondoren
burdinazko tximeleta
hegal-kolpe
ustez oharkabe
gupidagabe
batek desegiten du
dena

gutxi behar da kartzelan
pertsona
pertsona huts ager dadin
eguneroko bizimoduaren inaute
mozorrorik gabe
apaingarririk gabe
makillaje gabe
aitzakia gabe
arropa gabe
biluzik
hitzik gabe
baina ez mutu
zenbat oihu
alferrik baita hitz egitea
ulertuko duen inor ez dagoen lekuan

malko gabe

ez

malkotan

baina inork ikusiko ez dituenean

hirugarren eguna...

eta zer gehiago kendu nahi didazue

(maitasuna ideiak arnasa

kendu ostean

bihotza burmuina birikak)

murmurikatzen dugu hemen

galdera egin izanagatik

segituan damaturik

erantzuna

irakurri baikenuen

kartzelako atarian

hilerrietakoan bezala

hona ekarri gintuztenean:

dena kentzen den egoitzan gauzkate

dena eteten den bakarmortuan

oraindik dabil airean

ahapekako itauna

dardarazko oihartzuna

Herio itzala agertzean

adibidez

zenbait gauza arbitrarioki

kendu dizkigutela-eta:

zergatik utzi bizarra egiteko aitzurrak

eta zergatik kendu bitsa?

zergatik utzi orri zuriak boligraforik gabe?

gose greban jana eta

egarri greban ura

laugarren eguna jada...

utzi didaten bezala

zapatak soka gabe bezala

utziko ligukete

loa ametsik gabe

olatua itsaso gabe

txoria kanturik gabe

orratzik gabe ordularia

zentzurik gabe hitza

maite ditudanak ikusi gabe

zeru gabeko ziega honetan

zergatik kendu didate gerrikoa

ez bada nire buruaz beste

egin ez dezadan
ez bada nire buruaz beste
beste era batez egin dezadan

burua makur
irents dezadan
edan dezadan
bost egun...
bost aste dira
bost urte
bost mende

orratzak ez du lortzen
zainetan gerturik
haren alde emateko
petrolio bihurtu zaidan
odola xurgatzea

korridorean aurrera
balantzaka
ez dut indarrik
ukabila estutzeko
Eusko gudariak kantatzeko
soilik zer naizen aldarrikatzeko

gizakia
soilik zer zareten galdetzeko
ez baitzarete jada
ni naizena

zergatik esnatzen naute orduro
bizirik ote nagoen jakiteko
eta erdietan hil naitekeenean
lasai asko
esateko modua da
loak hartu
amets egin
hil
akaso
maiz

herioren kiratsak
hartzen dituzten izarok
maitasunez lurrintzen
ahalegintzen naiz
etsi-etsian
erreskatatzen ditut
mingarriro
banan-banan

memoriatik

maitalearen usainak irudiak

angelu eta dimentsio orotan

absentzia betetzeko

izua uxatzeko

beste egun batez eusteko

beste ordu batez eusteko

beste segundo batez eusteko

eta

beste segundo batez

beste ordu batez

beste egun batez

eta sei dira jadanik...

heriotzaren unera hurbilduz

setatsu

setiaturik

nire buruari galdetzen diot

zenbat orduz eutsiko ote diodan

hil baino lehen

zenbat egun aste hilabete urte

askatasuna arte?

utzi dut gorputza segadan

banoa hegan
zuengana
zuekin
ez gara hemengoak
hemen gaituzten arren
hemen hiltzen gaituzten arren
egunero pixka bat
egun batez osoki
gure zelula bakoitza
kartzelaz kutsatzen da
gure birikek
kartzelaren laino pozoitua arnasten dute
arnasari eutsita ere
azal zuloetatik sartzen zaigu kartzela
begietatik
begi itxi itsuetatik
belarri zuloetatik
alutik uzkitik

nor etzan zen ni baino lehen
lastaira honetan?
atzo
nor etzango da ondoren?
zazpi dira jada...

bihar?

ni gaur gu gara

hire gorputzaren kontra estututa

hire azala jantzita

ferekatzen dut nire burua

harriduraz

gramatika ausartzen ez den lurraldeetan

aditz laguntzaileen konbinatoriak

etsi egin duen zingiran

bakarrik gaude

espresuki guretzat ezarri duten

ilargi bete bakan horren argitan

edango banu

nik baino ez nuke jakingo

euriak garbitzen digun

ilargiak argitzen digun

eguzkiak berotzen digun

trumoi eta tximisten artean

hor kanpoan debekatuak eta

zigortuak diren oihuak eginez

hausten dugun bakardadean

gauzkate giltzapean

haragi bizi kontainerrotan

zortzigarrena...
jada ez naiz
ez gose
ez egarri
hil hurren naiz
maitasun minez
teoria handirik gabe
hiltzen ari zait gorputza
hiltzera uzten naute
estatu arrazoiz
utzikeriaz
krudelkeriaz
gorrotoz
euskara gose eta egarriz
agortzen ari naiz

irratian entzun dut
neure burua urkatu dudala
Soriako kartzelan
iaz Fleurykoan egin nuen bezala
irri mikatza egin dute nire ezpain zartatuek
izen berri bat gure hiltegien zerrendarako
(Albacete Alcalá La Santé

Tres Cantos La Salve Martutene
Herrera de la Mancha Intxaurren DGS-Madrid
Espainiako errepideak eta kartzela atari eta osteak)
basamortua atera zait hortz artetik
nik badakit-eta
hil egin nautela
auzi medikuak besterik esango badu ere
aztertuko bazenute ondo gorpua
aurkituko zenituzkete
hezurak balira burdinaz gori
maitearen margo itxurak ageri
hiltzaileen izenak irarririk
itauna mihi izoztuan zintzilik
inori konturik eskatzeko asmorik gabe
(baina suminez)
inor erruduntzat hartzeko asmorik gabe
(baina mikatz)
inorengan errukia eragiteko gogorik gabe
(gozakaitz halere)
nire heriotzaren unea
zuen bizi taupadekin
ezkontzeko desioz sortutako
galdera da hau:
non ote zeundeten hil nintzenean?

bederatzigarrena...
ukabila gora
lehen ur tanta
eztarrian behera
bizi da amuarraina

sigi-saga sega sega
sigi-saga igitaia
herio mozkor sigi-sagaka
herio keru sigi-sagaka
korridoretan usainka

ez naiz jaiki zaindaria korridorean entzundakoan
gogor jo du atea esna nendin
ez naiz jaiki zirkinik ez
ohi bezala ez du goxoan ireki atea
ohi bezala oihu egin du
nire izena isekaz lardaska
alboko kidearenean bezala
eta aurrekoarenean bezala
guztienean bezala
berak edo bera bezalako batek
egunero bezala

atean jo du giltzekin
alferrik ez ditut zabaldu begiak

Long Keshen nengoenean
lastaira ugerrean etzanda
pentsatzen egoten nintzen
sabaiari begira
nola izan zitekeen zaindaria iristean hilda egotea
pentsatzen egoten nintzen
ez al da inoiz amaituko infernuko egonaldi hau
bihar etzi etzidamu
noiz amaituko da
bihar etzi etzidamu

Long Keshen bezala
txoriak entzun ditut
egunsentirik gabe
lurpean naukate jadanik aspaldi
ez dut jada negar egiten
ez naiz jada jipoien beldur
ez naiz jada amorratzen
dagoeneko bederatziehun
eta laurogei kilometrotara ni
deserrian mantentzeko

aitzakiarik ez zegoela diotenekin

non dira nire gogoetak

non dago ikusteko irrikan nengoen mundua

non daude nire malkoak

izan dadila azkena diote orain

hobiratu aurretik lurperatutakoa

izan nadin azkena

ez diote kasurik egin herriaren aldarriari

euskal presoak etxera

euskal presoak etxera

(Arkaitz Elorrixora)

eguna iristean ez naiz bertan egongo

baina *nuair a thigeann ar lá aithíocfaidh mé iad go*
mor

azken eguna balitz

zer idatzi zer bizi

hilobi bat zain banu

INVICTUS

Euts diezaiodan lemari
estal dezadan ahoa
estal belarriak
ez entzuteko
ez esateko
ez desbideratzeko

garaitu gabeon
bihotz arrakala
hain handia izanik
ezin asma dezaket
nolakoa ote
garaituen samina
noraino sartu zen haien bihotzetan
garaileen irrien atzean
ezkututzen den aiztoaren sakaila

ez naiz inoiz jabetuko
garaituen ozpinaz
saminaren handiaz

zauriaren sakonaz
galdetzeko ezaguera izan nezan baino lehen
joan zitzaigun-eta aitona
oinordekotzan utziz
porrot osteko mikatz etsia
izu dardara isila
Gernika eraitsia
gurasoek altxatzen hasia

hemen nago
ihes ederrenean baitaratua
aurreikusi gabekoa idazten
hatz herdoilduetan elur gorri
begietan antzigar gandu
mihi izotz ezpata hauskor
arnasestu larrimin hotzikara
belarri-zulo butxatuak ezkoz
zer idatzi zalantzan
azken borroka hitzak balira hauek

berdin zitzaidan
zuek hemen eta ni hor egotea
(aukeran nahiago)
baina nork bestek kanta ditzake

ahots erlastu hitsez doinuok
(kanta beza balego)
nork ikusi eta entzun eta bizi zituen
nork sentitu eta deitoratu
nork zuen ekin eta eragin
eta nor irten da lurpetik bizirik
haritz horren antzera
arrotza nagusiturik moztua sobera
oi gure arbasoak ez otoi ez begira
zein goratik ginen gu jausiak behera
baina begira arren
zein beheretik garen igoak azalera

oker zegoen poeta
ez da bidaiarik onena hasi ez dena
ez da bidaia helburu
ez dago babes-porturik herritik lekora
ezinbesteko bidaia
denbora
gure zimurretan
gure ametsetan
gure zaurietan
izoztuta
Sorginaritzagako ataurrean

bukatuko dena da

estal dezadan ahoa

ez baduzue entzun nahi ene egia

ixo ixo ixo

ez dadin irten

nahi ez dudarik

itxi ditzadan begiak

berriro ikusteko eta

ia usaintzeko ukitzeko dastatzeko

lehen musuaren esnea

azken musuaren kresala

estal ditzadan belarriak

ez dezadan zuen gezurra ene egin

ixo ixo ixo

begien bistan

azken portua

zabal dezadan ahoa

betetzeko biriak

mendiez ibaiez jaiez

zer aurkituko dut

zarpail lohitu unatu
bihotza herri minez arrakala
begi eta ezpain zauritu
babes atsedean hartzera natorren
hain aspaldi
(hogeita hamar urte jada)
utzitako sorterrian?

igerilekuaren inguruan
konbinatu bana eskuan
zumitzezko besaulkitan
jende prestu eta jantzia?
eta zutabeak erreta
teilatu eta horma gabe
txerrikorta bihurtuta bizilekuak?

zein madarikaziok jo gaitu
hain poliki hiltzeko
irria ahoan (izoztuta)
hileta doinuz dantzatutako fandango

nork bedeinkatu gaitu
mendetan bizirauteko
irria ahoan (izoztuta)

diskoteka doinuz alaitutako erasoz

hel diezaiodan lemari tinko

damu damu damu

isil itzazue kantu horiek!

amets baten bila abiatu zineten eta

zer lortu duzue?

zer ikasgai dakarzue morralean

odolez eta minez blai?

bidaiarik onena

abiatzerakoan oraindik

ez zenuten babesean bukatzen dela?

estal dezadan ahoa

ez diezazuedan galde

zertan aritu zareten

zer ikasi duzuen

zenbateko aurrezkoa duen zuen kontuak

zenbateko zorra zuen biziak

zorientsuak al zareten

mugez inguratutako biztanleak

ez dezadan larrutu nire burua

haragi bizira botako didazuen gatza

ez dadin alarau bilaka
eta ez dezadan gainera eskatu behar barka

estal ditzadan belarriak
ez ditzadan entzun zuen erostak
hau al zen benetan amesten zenutena?
hori ere endekatu al dizue
zahardadearen ajeak?

herri aske baten ordeztu
herri are eta menperatuagoa
herri are eta etsiagoa
herri are eta itxiagoa
ikus kaleak huts
mendiak biluz
itsasoak uger
harrizko herri harritua
harrizko herri harrigarria
harrizko herri irrigarria
harrizko herri ernegarria
harrizko herri zatitua
harrizko herri txintxarra
zuen da errua!
(baina norena?)

zuena da ardura!

(baina norena?)

zuena da hobena!

(baina norena?)

zuena da kondena!

gurea! hori bai!

hel diezaiodan lemari tinko

dantza dantza dantza

azken konpasak besterik ez dira falta!

zer esan behar nuke

hauek balira azken borroka hitzak?

ikaratuta nagoela

dena alferrik izan dela

esandarazi nahi izango digutela

badakidala

haien gezurrarekin mutu burumakur

nahi gaituztela

eta ez gure egiarekin duin tinko

eta orduan nahiago dudala

(itxi dezadan ahoa azkar!)

sasian kartzelan lurpean

zuen bizimodu aratza arteza gezurtia baino

(estal itzazue belarriak ezkoz!)

nahiago dudala

armiarmekin dilindan

sarez begi itsuak baino

(desbidera nazazue bortxaz!)

nahiago dudala

larru beltzean zartailua

minean duin tinko

boteretsuaren jopu-fereka baino

guri buruzko gezurrez

lepo gaudela eta

nahiago ditugula gordin

haien egiak

ez direnak gure berdinak

zenbatek egingo luke

uztailaren zazpian dantza?

~~gora ETA, aupa Mikel!~~

erroiak negro azabache

atera zaizkit bidera

kaxka-kaxka bihotzeko beiran

zementuzko babespean nehor

bizirik al den galdezka

isildu ditut taupadak

ez ditugu hautsi kateak
ez dira itzali ametsak
ez ditugu hautsi legeak
ez ditugu ahantzi gureak

hel diezaiodan lemari gogor
damu barka odol
urrun nadin
etorkizunik gabeko
labar gorroto herrapideetatik
kantu horiek! min hauek!
ken larru grisa larru zuria
larru beltz itzuli nahi dut
azaleko ildoetan
min eta zorion
fereka eta zartada

orreagatar iratzarri
Amaiur arima
Hiroshima ziega
bihotza giltzarrapo
ez genuen geure buruaz Houdini egin

ez ginen irlandar

garaipen egunerako
herriarentzat
hildako burkideengatik
baladak asmatzeko
askatasun gosez hiltzeko

estal dezadan ahoa
ixo ixo ixo
zer esan
hurkoa minu gabe
hainbatetan erori garelako dakigu
zer den behin eta berriro zutitzea
arerioa sumindu gabe
hainbatetan zigortu gaituzuelako dakizue
zenbateraino den alfer zeuen larderia
burkidea etsi gabe
hainbatetan zigortu gaituztelako dakigu
zenbateraino den alfer inor zigortzea

ez kanta euskalduna
ixo ixo ixo
berriz ez kanta
ez bildu eskua ukabilean
hainbatetan zanpatu gaituzuelako dakizue

behin eta berrero jaikiko garela
makur burua
hainbatetan agindu diguzuelako dakizue
ez dugula bizi garen artean obedituko
suma ez dezaten
zimurren artean
garai-ikur irribarrerik
hainbatetan agindu diguzuelako dakigu
ez dugula bizi garen artean aginduko
badaezpada ere
invictus ez da garaile
baina berdin dio
porrot egin dugula
oker egin dugula
odola odola odola
alferrik isuri dugula
haiena (eta hienena)
eta gurea (nori axola)
hainbatetan porrot egin dugulako dakigu
zeinen eder den garaipen ametsa

askatasunerako
harri oztopo garela
eta ez

argi babes makulu
zerk ekarri gintuen bada kartzelara?
eta zerk aterako gaitu kalera?
askatasunaren errepideak
balitu bi errail
edo hiru edo lau eta ez
bidean abiatu nahi duen ororentzako
bat bakarra eta zabala
ez ginateke han egongo
eta bagaude
askatasunaren errepideak balu
ordainsaririk
nortasun agiria eskatzeko
kontrolgunerik
ez ginateke han egongo
eta bagaude
zuekin batera
eta ez bageunde
ostera ere arrotza nagusiturik
sutarako txirbil
haritz moztua sobera

antxeta beltzak karranka
harkaitzetan gure zain

amets hondarretan
kaxka-kaxka mokoez bazkatzeko
goxa dezagun
haien porrot aspaldikoa
etxerako bidean
narrasti zakur jopu
torlojuari beste koska bat
erneguaren arbuioaren traizioaren
bidea hautatu dugula guk ere

zabal belarriak
ez dugu negar zuririk isuriko
ez ditugu piltzarrak urratuko
ez dugu ondasunen inbentariarik egin beharko
ez gara bidaian abiatu ginen berdinak
utz esaten gure egia
zor diegu gure ahaleginaren hildakoei
min badagizue ere bihotz-burmuinetan
zor diezue gure ahaleginaren hildakoei
ez gaitzazue ateko bandan kondena
hurrengo ekaitza noiz iritsiko
utz portura arribatzen eta
hel luzatu txikotari
ez bota ur gehiago zapira

ez amata zigarretak gure oin-zoletan
ez eragin zirkuitulaburrak gure burmuinetan
alferrik
ez baita arantzik aterako gure ahotik
ez baita minik aterako gure eskuetatik
ez baitugu zaurietan behazunik

hara non diren mendi zelaiak

hara non diren ibaiak

xoraturikan nago Hendaian

muga gainetik Euskal Herria

Bidasoa ibai klandestino

mugaz bestaldetik Euskal Herria

zubi lotura etorkizun eta borroka

non da orduan Frantzia?

ametsen kontrabandista

non da Espainia?

ibai bahitu zauri lubaki

mugaren bi aldeetan oraindik Euskal Herria

frontière de ma jeunesse

mugaren alde batean oraindik Frantzia

espoir d'un retour sans ivresse

mugaren beste aldean oraindik Espainia

hel diezaiodan tinko lemari
etxerako sasoia da-eta
zain dago ama zain aita
ez dira danba-danba lurrera jausi kartzelak
zain daude arrebak eta anaia
ez dira-eta erori sasi-mugak
zain daude mendi eta itsaso
ez dugu egin iraultza
zain daude baina herritarrak
zain amets eta lagunak
erroiak bidean kroa
ez dugula askatu langileria
ezta ere Euskal Herria
zain amets eta lagunak
zauritu eta torturatu
hil eta zanpatu
zain amets eta lagunak
zain Garisoaingo baserrian
aitaren eta amaren errautsak

DE PROFUNDIS

Kartzela-burua
nagusiak mintzo diren moduan
mintzo zitzaigun
badakizue nola
konpondu beharrekoak
konpondu behar genituela
hitz eginez eta ez gose-grebaz
itxialdiz elkarretaratzez
denon onerako
badakizue noraino makurtuz burua
tirauki triki trauki
irribarre egiten zigun
badakizue nola
irribarre egiten genion
badakizue nola
paternalismoz mintzo zitzaigun
ondo dakizue nola!
zartaginaren giderra lez
dingi-danga
giltza eskuetan duenaren

bihotz zabaltasunez
zirrin-zarran

tirauki triki trauki mailuaren hotsa
dingi-danga zizelaren hotsa
zirrin-zarran diamante hariaren hotsa

gure herria zanpatzen duen
etsaiaren aurka borroka
zuekin batera egiteko
usteltzen hasita dagoen
arratoi-zulo honetatik
albait lehen irtetea
beste ametsik ez dugunok
irribarre amultsuz hitzezko
bizkarreko ulerkorrak ematen zizkigun
usteltzen badago ere oraindik karga baduen
aurrez aurreko fronte honetako etsaiari
tirauki triki trauki
egunero zentimetro bat luzatzen den
harrian zizelkatutako lurpeko
dinbi-danba
irribarrea eskaintzearekin
egiten dugu amets

zirrin-zarran

tirauki triki trauki mailuaren hotsa
dinbi-danba mazoaren hotsa
zirrin-zarran diamante hariaren hotsa

lurrekoak gara
lurra da gure larrua
isildu egiten gara
entzuteko
izarren printzen hotsa
lehen fereka haren dardara
leihoko godaletean barraskiloaren aztarna

hilobi askatzaile honen sakonetik
ez da entzuten gure ahotsa
ezin dugu begiek iluntasunean
ikusitakoa erakutsi
gizakia ez da urrunago joango
ez dago infernurik
gizonak asmatutakoaz kanpo
ez eta paradisurik
gizakiak asmatutakoaz gain

ez dugu eskertuko
zulo honetara kondenatu izana
baina hemendik kanpo
ez genuke aurkituko
bilatzen ez genekien zorion hau
denbora gainditzeko indarra
gure baitako asebeta

ez dugu aldatu gure pentsaera
badakigu ordea
gure esku dagoela
borrokatzen dugun etsaia
elikagairik gabe uztea

oraindik
gure infernua
erreka hotz garbia
gure larrua
geruzen azpian beltza

barrenak hustu behar izan ditugu
lur azalera etortzeko
bakarrik ez dugu deus lortuko
minaren gurpilari

itzuli bat gehiago eragitea
orain batzuen aldera
orain besteenera

ez dakit
zilegi zaidan pluralean mintzatzea
ez dakit
sorterrira aurreko
ene azken hitzak hauek balira
hau ote litzatekeen esan beharrekoa

bagatoz
bagatoz lurpean kondenuatuok
entzun
entzun
egin irribarre

tirauki triki trauki mailuaren hotsa
dingi-danga zizelaren hotsa
zirrin-zarran diamante hariaren hotsa
dinbi-danba kartzeletako hormak lurrera eraisteko
hotsa
tirauki triki trauki dingi-danga zirrin-zarran dinbi-
danba

tirauki triki trauki zirrin-zarran dingi-danga dinbi-
danba

dinbili-danbala dinbi-danba

dinbili-danbala dinbi-danba